

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 274 - Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

Sự báp-tem người tin Chúa vào trong Danh của Đức Thánh-Linh.

Phần 2 - Những người như thế nào sẽ nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh?

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: **Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.**

Bản Kinh Thánh The Amplified Bible chép: “Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (*perpetually, uniformly, and on every occasion*) to the very close and consummation of the age.”

Có nghĩa là: *Đức Chúa Jêsus đến gần, phá tan sự im lặng và phán với họ rằng: Hết cả quyền phép (mọi quyền phép của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và nầy, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người, cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.*

Chữ **báp-tem** được chép trong câu 19 trên, đó là chữ βαπτίζω - baptizo, số 907 ra từ chữ βάπτω - bapto, số 911 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *làm cho chìm xuống, làm cho đắm xuống, chìm xuống, làm cho ướt toàn bộ, làm cho sạch hết, nhuộm sang một màu khác;*

Chúng ta đã được biết giá trị quan trọng của việc người tin Chúa được báp-tem vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con, đó là tâm linh của người tin Chúa được phục hồi lại quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, nghĩa là được trở nên giống hệt như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật.

Vậy thì tại sao tâm linh của người tin Chúa còn phải được báp-tem vào trong Danh của Đức Thánh-Linh, nghĩa là phải được mặc lấy quyền phép của Thần Đức Chúa Trời?

Từ lúc ban đầu, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là giống hệt như Ngài, để quản trị công việc mà Ngài đã định để giao cho loài người quản trị.

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: **Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Có nghĩa là: *Đức Chúa Trời phán rằng, chúng ta hãy tạo nên loài người trong hình ảnh của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền thống trị (quyền thế, quyền lực cai trị) trên các loài cá của biển và trên tất cả các vật hay bay trong khoảng không cùng trên tất cả các loài thú đồng và trên cả trái đất, cùng trên tất cả các loài bò sát, hay bò trên mặt đất. Như vậy, Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người trong ảnh tượng của chính Ngài, trong ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà Ngài đã tạo nên người nam cùng người nữ.*

Loài người không thể tự tạo nên mình và tự loài người cũng không thể tạo cho mình bất kỳ một quyền phép

nào để hoặc bảo vệ mình, hoặc để làm bất kỳ một công việc gì, nhưng hết thảy mọi năng lực mà loài người có, đều bởi Đức Chúa Trời ban cho, nhưng không phải là ngay từ khi loài người mới được tạo nên đã có, nhưng là sau khi loài người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời.

A-đam (loài người) đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho và A-đam đã đặt tên cho các loài thú mà Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này, điều đó nghĩa là loài người đã nhận được quyền phép của Đức Chúa Trời và loài người đã thật sự quản trị đất, cho đến khi loài người (A-đam) vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, đó là khi A-đam đã nghe theo lời vợ, là Ê-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn và bởi cố tội lỗi đó mà A-đam và Ê-va, bị Đức Chúa Trời phán xét.

Sáng thế ký 3:17-19: **Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì ngươi nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì ngươi; trọn đời ngươi phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và ngươi sẽ ăn rau của đồng ruộng; ngươi sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào ngươi trở về đất, là nơi mà có ngươi ra; vì ngươi là bụi, ngươi sẽ trở về bụi.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thần Linh Thánh và Công Bình, nên khi loài người vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời thì Thần của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời liền rời khỏi loài người, điều đó cũng có nghĩa là quyền phép của Đức Chúa Trời cũng không còn ở trong loài người nữa, thay vào đó là quyền lực của ma quỷ đã hợp pháp bởi tội lỗi của loài người mà cai trị xác thịt của loài người.

Sáng thế ký 6:11-22: **Thế gian bấy giờ đều bại hoại trước mặt Đức Chúa Trời và đầy dẫy sự hung ác. Nay, Đức Chúa Trời nhìn xem thế gian, thấy điều bại hoại, vì hết thảy xác thịt làm cho đường mình trên đất phải bại hoại. Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt ta; vì cố loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, ta sẽ diệt trừ họ cùng đất. Ngươi hãy đóng một chiếc tàu bằng cây gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bề ngoài. Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu ngươi sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và chừa một cửa bên hông; ngươi sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn ta đây, ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, đặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thảy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng ta sẽ lập giao ước cùng ngươi, rồi ngươi và vợ, các con và các dâu của ngươi, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, ngươi hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng ngươi đặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng ngươi, để ngươi giữ tròn sự sống cho. Lại, ngươi hãy lấy các thứ đồ ăn đem theo, đặng để dành làm lương thực cho ngươi và các loài đó. Nô-ê làm các điều này y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn.**

Mặc dù Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thực hành sự huỷ diệt loài người hung ác, nhưng Ngài đã để lại gia đình của Nô-ê, nhưng sau cơn nước lụt đó, tự trong lòng của mình, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã có một quyết định để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, là quyền lực hành động trong thân thể xác thịt của loài người, là quyền lực đã vì tội lỗi của A-đam mà hợp pháp cầm buộc xác thịt của loài người.

Sáng thế ký 8:20-22: **Nô-ê lập một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va. Ngươi bắt các súc vật thanh sạch, các loài chim thanh sạch, bày của lễ thiêu dâng lên bàn thờ. Đức Giê-hô-va hưởng lấy mùi thơm và nghĩ thầm rằng: Ta chẳng vì loài người mà rửa sả đất nữa, vì tâm tánh loài người vẫn xấu xa từ khi còn tuổi trẻ; ta cũng sẽ chẳng hành các vật sống như ta đã làm. Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.**

Điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định đó, không nói về công việc mà loài người xác thịt phải làm sau khi đã bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi vườn Ê-đen, nhưng là sự Đức Giê-Hô-Va sẽ ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người, để dẫn dắt loài người ra khỏi nơi tối tăm, mà đến được nơi sáng láng của Nước Đức Chúa Trời và qua sự ban cho luật pháp đó mà Ngài tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, là dòng dõi sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được trở nên giống như Đức Chúa Trời, theo tiêu chuẩn đã định cho loài người từ lúc ban đầu.

Trong ngày giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thay đổi lịch thời gian ngày, tháng và năm cho dân Y-sơ-ra-ên, mà trong ý nghĩa thuộc linh, đó là khởi đầu cho một cuộc thay đổi số phận của dân Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô ký 12:1-20: **Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Tháng này**

định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng này, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tì vít chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mào cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hồi hỏ; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời. Trong bảy ngày phải ăn bánh không men: vừa đến ngày thứ nhất, hãy dẹp men khỏi nhà đi; vì hễ ai ăn bánh có men từ ngày thứ nhất cho đến ngày thứ bảy, thì sẽ bị truất ra khỏi Y-sơ-ra-ên. Ngày thứ nhất, sẽ có một sự nhóm hiệp thánh; qua ngày thứ bảy các người cũng sẽ có một sự nhóm hiệp thánh nữa. Trong mấy ngày đó chẳng nên làm công việc chi, chỉ lo sắm đồ ăn cho mỗi người cần ăn mà thôi. Vậy, các người hãy giữ lễ bánh không men, vì chính ngày đó ta rút quân đội các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô; nên chi, trải các đời phải giữ ngày đó như một lễ lập ra đời đời. Ngày mười bốn tháng giêng, chiều lại, các người sẽ ăn bánh không men cho đến chiều ngày hai mươi một tháng đó. Trong bảy ngày không nên còn thấy men tại nhà các người; vì bất luận người ngoại bang hay là người bản xứ, hễ ai ăn bánh có men sẽ bị truất khỏi hội chúng Y-sơ-ra-ên. Chớ nên ăn bánh có men; khắp nơi các người ở đều phải ăn bánh không men.

Hết thấy những Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán ra đều mang ý nghĩa thần linh và sự sống, dù được chép xuống thành văn tự, ấy là để cho loài người xác thật đọc được và hiểu được ý muốn của Đức Giê-hô-va, nhưng phần quan trọng là cho tâm linh của loài người, là loài được tạo nên theo ảnh tượng và bằng hơi thở của Đức Chúa Trời, để quản trị công việc do tay của Đức Giê-hô-va đã tạo nên trên đất này. Vì tâm linh của loài người bởi thở của Đức Chúa Trời mà được tạo nên, còn thân thể xác thịt của loài người là bởi bụi đất mà ra và không được gọi là dân của Đức Chúa Trời, nhưng là tâm linh của loài người mới được gọi là dân của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của kẻ sống, chứ không phải của kẻ chết.

Xuất Ê-díp-tô ký 12:2: Tháng này định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm.

Bản King James version chép: ²This^{H2088} month^{H2320} shall be unto you the beginning^{H7218} of months^{H2320}: it shall be the first^{H7223} month^{H2320} of the year^{H8141} to you.

Chữ tháng - month^{H2320} chép trong câu 2 trên, đó là chữ חֹדֶשׁ - chodesh, số 2320, ra từ chữ חֲדָשׁ - chadash, số 2318 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: tháng, trở nên mới, làm mới lại, sửa chữa, xây dựng lại, bắt đầu lại;

Chữ đầu (tháng đầu) chép trong câu 2 trên, đó là chữ רִשׁוֹן - ro'sh, số 7218 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: cái đầu, đỉnh, đặt ở trên, trước nhất, căn nguyên, lúc bắt đầu, lúc khởi đầu; sự rung, lắc, làm cho lay động,

Chữ tháng giêng - the first^{H7223} month^{H2320} chép trong câu 2 trên, đó là chữ רִשׁוֹן - ri'shown, số 7223 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: trước nhất, đầu tiên, quan trọng nhất, căn bản; cao nhất, chủ yếu;

Chữ năm - the year^{H8141} chép trong câu 2 trên, đó là chữ שָׁנָה - shaneh, số 8141 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: năm, sự nhắc lại, làm một lần nữa, sự thay đổi, sự sửa đổi, để được nhắc đi nhắc lại nhiều lần;

Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn dân Y-sơ-ra-ên nhận biết rằng, kể từ ngày mà họ nhận được mạng lệnh của Đức Giê-hô-va về lịch của ngày, tháng, năm khác với muôn dân trong thế gian này, điều đó có nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên không còn thuộc về chính mình nữa, nhưng thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời, là Đấng đã cứu chuộc họ. Lịch của thời gian rất quan trọng, vì điều đó sẽ ở trong trí của người ta, nó liên quan đến mọi

công việc, nhất là những công việc đã được ấn định thời khắc để thi hành, như các kỳ lễ đã được Đức Giê-hô-va định cho dân Y-sơ-ra-ên phải vâng giữ và làm theo. Căn cứ theo lịch mà Đức Giê-hô-va đã phán truyền cùng hết thảy các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với họ, sẽ không bao giờ thay đổi trải các đời trong dân Y-sơ-ra-ên. Dân Y-sơ-ra-ên phải vâng giữ và tuân theo hết thảy các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với họ, vì hết thảy các mạng lệnh đó, có giá trị cứu chuộc tâm linh của họ ra khỏi quyền lực của tội và sự chết, là quyền lực hành động trong thân thể xác thịt của họ.

Đức Giê-hô-va đã thiết lập lễ vượt qua của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên làm theo, đó là: **“Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tì vít chi, đoan để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hồi hã; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.”**

Phần quan trọng nhất của lễ vượt qua đó là: **“Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng.”**

Dân Y-sơ-ra-ên đã làm theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, nhưng họ đã không hiểu được lễ thật trong các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh họ, vì thế cho nên khi dân Y-sơ-ra-ên, tức là con cháu của dân Y-sơ-ra-ên, là những người đã theo Môi-se và A-rôn rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô là nhà nô-lệ, được sanh ra nơi đồng vắng và được Giô-suê dắt họ vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lãnh xứ Ca-na-an, nhưng sau khi Giô-suê qua đời, họ đã quên các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va và người ta đã không còn làm theo mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.**

Các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không tôn trọng các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán và được chép trong cuốn sách luật pháp của Môi-se, vì thế cho họ đã không dạy luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời cho dân sự, để dân sự nhận biết giá trị của Lời Đức Chúa Trời có quyền phép gìn giữ lòng và trí của người ta trong đường lối của Đức Chúa Trời, nên dân Y-sơ-ra-ên đã phạm tội và lui đi, không biết trông cậy Danh của Đức Giê-hô-va và không tôn trọng các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, nên Đức Giê-hô-va đã nổi cơn thịnh nộ mà giáng tai họa trên họ.

Trong sự công bình và sự mưu luận mà Đức Giê-hô-va đã khiến cho dân Y-sơ-ra-ên phải bị bắt làm phu tù cho dân ngoại cùng phán xét những kẻ phạm tội trong dân Y-sơ-ra-ên, hầu cho những kẻ đã bắt dân Y-sơ-ra-ên làm phu tù đó nhận biết nguyên nhân nào đã khiến cho dân Y-sơ-ra-ên phải bị bắt làm phu tù và chính những kẻ đã bắt dân Y-sơ-ra-ên làm phu tù đó qua dân Y-sơ-ra-ên mà nhận biết Danh Đức Giê-hô-va.

Tại Ba-by-lôn, nghĩa là sau bốn năm dân Giu-đa bị bắt làm phu tù sang Ba-by-lôn, Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên làm tiên tri cho Ngài (Ê-xê-chi-ên làm tiên tri cho Đức Giê-hô-va từ năm 593 B.C. tới năm 571 B.C.), và Thần của Đức Giê-hô-va đã tỏ cho tiên tri Ê-xê-chi-ên thấy được những tội ác của dân Y-sơ-ra-ên, cùng những tai họa mà Ngài sẽ giáng xuống trên dân Y-sơ-ra-ên, cũng như trên thành Giê-ru-sa-lem, cùng trên đất đai và trên sản nghiệp của dân Y-sơ-ra-ên và Đức Giê-hô-va cũng giáng tai họa cho các vua, cho các dân tộc mà dân Y-sơ-ra-ên đã nhờ cậy.

Ê-xê-chi-ên 36:16-38: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, khi nhà Y-sơ-ra-ên ở trong đất mình, đã làm ô ướ đất ấy bởi đường lối và việc làm của mình: đường lối chúng nó ở trước mặt ta như là sự ô ướ của một người đàn bà chẳng sạch. Ta đã rải cơn thịnh nộ của ta trên chúng nó, vì có huyết mà chúng nó đã làm đổ ra trên đất, và vì chúng nó đã làm ô ướ đất ấy bởi thần tượng mình. Ta đã làm tan tác chúng nó trong các dân, và chúng nó đã bị rải ra trong nhiều nước; ta đã xét đoán chúng nó theo đường lối và việc làm. Khi chúng nó đã tới trong các nước mà chúng nó đã đi đến, thì chúng nó

đã phạm danh thánh ta, đến nỗi người ta nói về chúng nó rằng: Ấy là dân của Đức Giê-hô-va; chúng nó đã ra đi từ đất Ngài! Nhưng ta tiếc danh thánh của ta mà nhà Y-sơ-ra-ên đã phạm trong các dân tộc, là nơi nhà ấy đã đi đến. Vậy nên hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ấy chẳng phải vì cơ các ngươi mà ta làm cách ấy, nhưng vì cơ danh thánh ta mà các ngươi đã phạm trong các dân, là nơi các ngươi đã đi đến. Ta sẽ làm nên thánh danh lớn của ta, là danh đã bị phạm trong các dân, giữa các dân đó các ngươi đã phạm danh ấy. Chúa Giê-hô-va phán: Như vậy các dân tộc sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi trước mắt chúng nó ta sẽ được tỏ ra thánh bởi các ngươi. Ta sẽ thu lấy các ngươi khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm các ngươi lại từ mọi nước, và đem về trong đất riêng của các ngươi. Ta sẽ rưới nước trong trên các ngươi, và các ngươi sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các ngươi. Ta sẽ ban lòng mới cho các ngươi, và đặt thần mới trong các ngươi. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các ngươi, và ban cho các ngươi lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt Thần ta trong các ngươi, và khiến các ngươi noi theo luật lệ ta, thì các ngươi sẽ giữ mạng lệnh của ta và làm theo. Các ngươi sẽ ở trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các ngươi; các ngươi sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các ngươi. Ta sẽ giải cứu các ngươi khỏi mọi sự ô uế; ta sẽ gọi lúa mì tốt lên, khiến cho nảy nở thêm nhiều, và không giáng cho các ngươi sự đói kém. Ta sẽ thêm nhiều trái cây và hoa lợi của đồng ruộng, hầu cho các ngươi không vì đói kém chịu sự xấu hổ ở giữa các nước. Bấy giờ các ngươi sẽ nhớ lại đường lối xấu xa của mình, và việc làm của mình là không tốt. Chính các ngươi sẽ tự gớm ghét mình, vì cơ tội lỗi và những sự gớm ghét của các ngươi. Chúa Giê-hô-va phán: Chẳng phải vì cơ các ngươi mà ta làm như vậy, các ngươi khá biết rõ. Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, khá biết xấu hổ và mắc cỡ về đường lối mình. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ngày mà ta sẽ làm sạch mọi tội lỗi các ngươi, ta sẽ lại làm cho thành các ngươi có dân ở, và những chỗ đổ nát sẽ dựng lại. Đất hoang vu sẽ cây cối, dầu mà trước đã hoang vu trước mắt mọi kẻ đi qua. Chúng nó sẽ nói rằng: Đất hoang vu này đã trở nên như vườn Ê-đen; những thành đổ nát, hoang vu, tàn phá kia, kìa đã có tường vách và dân ở! Bấy giờ các dân tộc còn sót lại xung quanh các ngươi sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, đã cất lại nơi bị phá, trồng lại nơi bị hủy. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán lời đó, và sẽ làm thành. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Ta còn muốn nhà Y-sơ-ra-ên cầu hỏi ta để ta làm sự này cho: Ta sẽ thêm nhiều người nam nó như một bầy chiên. Các thành đổ nát sẽ đầy những bầy người, như bầy chiên để làm của lễ, như bầy của Giê-ru-sa-lem trong ngày lễ trọng thể. Và chúng nó sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.

Ê-xê-chi-ên 37:1-14: Tay của Đức Giê-hô-va đặt trên ta; Ngài dất ta ra trong Thần Đức Giê-hô-va, và đặt ta giữa trứng; nó đầy những hài cốt. Đoạn Ngài khiến ta đi vòng quanh những hài cốt ấy; này, có nhiều lăm trên đồng trứng đó, và đều là khô lăm. Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, những hài cốt này có thể sống chăng? Ta thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, chính Chúa biết điều đó! Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hãy nói tiên tri về hài cốt ấy, và bảo chúng nó rằng: Hỡi hài cốt khô, khá nghe lời Đức Giê-hô-va. Chúa Giê-hô-va phán cùng những hài cốt ấy rằng: Này, ta sẽ phú hơi thở vào trong các ngươi, và các ngươi sẽ sống. Ta sẽ đặt gân vào trong các ngươi, sẽ khiến thịt mọc lên trên các ngươi, và che các ngươi bằng da. Ta sẽ phú hơi thở trong các ngươi, và các ngươi sẽ sống; rồi các ngươi sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va. Vậy ta nói tiên tri như Ngài đã phán dặn ta; ta đang nói tiên tri, thì có tiếng, và này, có động đất: những xương nhóm lại hiệp với nhau. Ta nhìn xem, thấy những gân và thịt sanh ra trên những xương ấy; có da bọc lấy, nhưng không có hơi thở ở trong. Bấy giờ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói tiên tri cùng gió; hãy nói tiên tri và bảo gió rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi hơi thở, khá đến từ gió bốn phương, thổi trên những người bị giết, hầu cho chúng nó sống. Vậy ta nói tiên tri như Ngài đã phán dặn ta, và hơi thở vào trong chúng nó; chúng nó sống, và đứng dậy trên chân mình, hiệp lại thành một đội quân rất lớn. Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, những hài cốt này, ấy là cả nhà Y-sơ-ra-ên. Này, chúng nó nói rằng: Xương chúng ta đã khô, lòng trông cậy chúng ta đã mất, chúng ta đã tuyệt diệt cả! Vậy, hãy nói tiên tri, và bảo chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Hỡi dân ta, này, ta sẽ mở mồ mả các ngươi, làm cho các ngươi lại lên khỏi mồ mả, và ta sẽ đem các ngươi về trong đất của Y-sơ-ra-ên. Hỡi dân ta, các ngươi sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã mở mồ mả các ngươi, và làm cho các ngươi lại lên khỏi mồ mả. Ta sẽ đặt Thần ta trong các ngươi, và các ngươi sẽ sống. Ta sẽ lại lập các ngươi trong đất riêng của các ngươi; rồi các ngươi sẽ biết rằng ta, Đức Giê-hô-va, sau khi hứa lời ấy thì đã làm thành, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng thành tín, đã vì cố Danh Ngài mà sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, đến thế gian này, để làm thành điều Ngài đã phán, không phải chỉ phán với tiên tri Ê-xê-chi-ên, mà qua các tiên tri như Ê-sai, Giê-rê-mi, Giô-ên, Ma-la-chi nữa, để cho dân Y-sơ-ra-ên trải các đời, dù họ phải bị làm phu tù trong các dân ngoại, được biết sự thương xót của Đức Giê-Hô-Va là lớn dường nào, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không để ý đến các mạng lệnh mà Đức Giê-Hô-Va đã phán.

Trước khi Đức Chúa Jê-sus Christ khởi thi hành chức vụ trên đất này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Giảng báp-tít, làm người mở đường cho Con một Ngài đến với lòng của dân Giu-đa, nhưng người ta không để ý đến sự hiện diện của Ngài, mặc dù Kinh-Thánh đã chép trước về sự đến của Ngài. Ấy là vì những người dạy luật pháp, các thầy thông giáo và các thầy tế lễ cả trong thành Giê-ru-sa-lem đã không có sự yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên trong lòng của họ không có sự sáng của Lời Đức Chúa Trời soi chiếu, nên khi Chúa Jê-sus thi hành chức vụ, người ta đã không nhận biết Ngài, thay vào đó là người ta đã bắt bớ Ngài. Ngay cả Ni-cô-đem, là một giáo sư, tức là người dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên, cũng không nhận biết Đức Chúa Jê-sus, là Đấng mà Môi-se, Lời Chúa trong Thi-Thiên, cùng các sách tiên tri đã chép về Ngài.

Người ta đã không để ý đến các Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán về việc, Ngài sẽ đổ Thần của Ngài trên tuyển dân của Ngài, hầu cho người ta sẽ nhờ Thần của Đức Giê-Hô-Va ngự trên mình, mà nhận biết các Lời của Đức Chúa Trời.

Ngày nay, Kinh-Thánh đã được in ra trọn cả hai phần Cựu-ước và Tân-ước, tức là mọi người tin Chúa có thể thấy được mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, nhưng cũng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên khi xưa, nhiều người mang danh là người giảng Tin-Lành trong thời kỳ sau rốt này, đã không nhìn vào Lời mà Đức Chúa Trời đã phán, về việc Ngài sẽ đổ Thần của Ngài trên những người được gọi là dân của Ngài, hầu cho tuyển dân của Ngài sẽ nhờ Thần của Ngài mà hiểu được các Lời của Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng đã tỏ ra cách làm việc của Ngài, trước khi Ngài ban Thần của Ngài cho tuyển dân của Ngài, đó là: **“Ta sẽ rưới nước trong trên các người, và các người sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các người. Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các người, và ban cho các người lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt Thần ta trong các người, và khiến các người noi theo luật lệ ta, thì các người sẽ giữ mạng lệnh ta và làm theo.”**

Đức Giê-hô-va đã phán rõ rằng, Ngài sẽ dùng nước trong, là bóng về Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, để làm cho sạch lòng và trí tưởng của người ta, rồi Ngài mới đổ Thần của Ngài trên những người đó, bấy giờ, những người đó mới nhận biết các Lời của Ngài. Nhưng những người cầm quyền đứng giảng đã không tôn trọng các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, ấy là vì họ đã tự lập mình cái quyền làm thầy người khác, tự lập cho mình các trường gọi là thần đạo, hoặc là trường Kinh-Thánh, để dạy người ta theo đường lối, theo tín lý (lễ đạo mà họ tin) của họ, rồi họ lập những người đã học theo tín lý của họ nên làm những người giảng như họ, mà họ và những người ra từ họ không hề có một ấn chứng nào về quyền phép của Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật, Đấng đã tạo nên loài người và ban sự sống cho muôn vật. Những người đó tự đưa ra những tín lý không phải đến từ Đức Chúa Trời và cũng không phải đến từ Đức Chúa Jê-sus Christ - Đấng cứu chuộc loài người và Ngài là đầu Hội-Thánh. Những người cầm quyền đứng giảng trong các nhà hội của họ đó đã khiến cho những người mới tin nhận Chúa, tin theo cách họ tự nghĩ ra, rằng: khi họ đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của tâm linh (linh hồn) mình, thì ngay lúc đó họ liền nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh và tâm linh họ liền được sự sống lại (được tái sanh)!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước mọi sự này, nên qua tiên tri Giê-rê-mi (571 B.C.), Ngài đã phán về sự Ngài sẽ phán xét những kẻ tiên tri giả và những giáo sư giả, là những kẻ không bởi Ngài chỉ định, mà tự cho mình quyền đứng giảng, khiến cho những người đáng được cứu chuộc lại phải bị hư mất bởi tội lỗi mình.

Giê-rê-mi 8:7-12: **Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ đời chỗ ở. Nhưng dân ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái**

dân ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Các Lời mà Đức Giê-hô-va đã phán ra đều là các nguyên tắc thánh trong Luật pháp của Ngài và là con đường cứu chuộc sự sống cho tâm linh loài người và các Lời đó sẽ không bao giờ qua đi, vì Ngài là Đức Giê-hô-va, nghĩa là Đấng Tự Hữu - Hằng Hữu. Đó là lý do mỗi khi Đức Giê-hô-va phán với dân Y-sơ-ra-ên, Ngài thường nhắc lại Danh Ngài, là Giê-hô-va, để tuyền dân của Ngài phải tôn trọng các mạng lệnh của Ngài.

Trở lại với mục đích của bài chúng ta học hôm nay, đó là: *Ai sẽ là người nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh?* Hay chúng ta có thể nói là *Người tin Chúa cần phải đạt được các tiêu chuẩn gì, để được nhận sự ban cho Đức Thánh-Linh?*

Chúng ta đã được Lời Đức Chúa Trời tỏ cho biết, mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người, đó là Ngài tìm một dòng dõi thánh, là dòng dõi sẽ được ở trong Nước Thầy tế lễ, hay còn được gọi là Nước của Con rất yêu dấu Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ (Cô-lô-se 1:13), cũng là điều mà trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-na-i, Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se và cho dân Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim đại bàng (eagles' wings) làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Môi-se lập A-rôn cùng các con trai của A-rôn làm chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên và Môi-se đã trực tiếp làm công việc này như sau:

Xuất Ê-díp-tô ký 29:1-9: **Đây là điều người sẽ làm đặc biệt A-rôn và con trai người riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Hãy bắt một con bò tơ đực và hai con chiên đực không tì vết, dùng bột mì thiệt mịn làm bánh không men, bánh nhỏ không men nhồi với dầu, và bánh tráng không men tẩm dầu; rồi để các bánh đó trong một giỏ dâng luôn lên cùng bò tơ đực và hai chiên đực. Đoạn, người sẽ biểu A-rôn cùng các con trai người đến gần nơi cửa hội mạc, rồi lấy nước tắm cho họ. Kế đó, lấy bộ áo mặc cho A-rôn, tức là áo lá mặc trong, áo dài của ê-phót, ê-phót, và băng đeo ngực, rồi lấy đai của ê-phót thắt lưng cho người; đoạn đội cái mũ lên đầu và để thẻ thánh trên mũ, cùng lấy dầu xức đổ trên đầu và xức cho người. Lại biểu các con trai A-rôn đến gần mặc áo lá cho họ, rồi lấy đai thắt lưng và đội mũ cho A-rôn cùng các con trai người. Thế thì, chức tế lễ sẽ bởi mạng lệnh định đời đời cho họ. Người lập A-rôn và các con trai người là thế.**

Môi-se là người mang hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ và công việc mà Môi-se đã làm đó là bóng về công việc của Đức Chúa Jêsus Christ, đã và đang làm cho Hội-Thánh của Ngài.

Ê-phê-sô 5:25-27: **Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch (²⁶*That he might sanctify^{G37} and cleanse^{G2511} it with the washing^{G3067} of water^{G5204} by the word^{G4487}*), **đặng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài.****

Nước được dùng cho sự rửa sạch này không phải là luật pháp văn tự, vì tự luật pháp văn tự không có quyền hành động khiến cho người ta được sạch. Luật pháp văn tự được gọi là **luật pháp của sự tội và sự chết** (Rô-ma 8:2), có tác dụng như một cái gương, cho người ta soi mình vào luật pháp mà nhận biết tội lỗi cùng nhận biết hậu quả của tội lỗi đối với kẻ phạm tội mà thôi.

Nước trong có quyền phép làm sạch tội lỗi được chép đây, là nói về Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tỏ ra cho những người yêu mến Ngài, chứ không phải là những Lời đã chép trong Luật pháp văn tự.

Chữ mà bản dịch tiếng Việt chép là **Đạo - the word^{G4487}** (trong Ê-phê-sô 5 câu 26 trên) đó là chữ ῥῆμα -

rhema, số 4487 ra từ chữ - **rheo**, số 4483 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **sự tỏ ra, sự tỏ lộ ra về một chủ đề, về một nội dung; sự đổ ra, sự ra lệnh, sự chứng minh;**

Lời của Đức Chúa Trời, hay là các Lời của Đức Chúa Jêsus Christ phán ra, đều là thần linh và sự sống và là nước hằng sống đối với tâm linh của loài người chúng ta, vì loài người chúng ta được ví là chiên của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời được ví là cỏ xanh, là nước trong vại. Chính Đức Chúa Jêsus đã phán về thứ nước trong quý giá này, là các Lời của Ngài, sẽ được ban cho những người nào kính sợ Ngài và yêu mến Ngài, chứ không phải là các Lời văn tự đã được chép trong Kinh-Thánh.

Giăng 4:10-14: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ví bằng người biết sự ban cho của Đức Chúa Trời, và biết người nói: “Hãy cho ta uống” là ai, thì chắc người sẽ xin người cho uống, và người sẽ cho người nước sống. Người đàn bà thưa: Hỡi Chúa, Chúa không có gì mà múc, và giếng thì sâu, vậy bởi đâu có nước sống ấy? Tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp để giếng nầy lại cho chúng tôi, chính người uống giếng nầy, cả đến con cháu cùng các bầy vật người nữa, vậy Chúa há lớn hơn Gia-cốp sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Phàm ai uống nước nầy vẫn còn khát mãi; nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.

Câu 14 trên đã chép rõ về nước đó không phải là Luật pháp văn tự, nhưng là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là thuộc về sự sống đời đời của tâm linh, sẽ được công bố ra từ môi miệng của những người tin Chúa, đã nhận được sự sống lại cho tâm linh mình và được vào trong Nước Đức Chúa Trời, vì sự công bố Lễ thật chỉ có trong những người được Đức Chúa Jêsus Christ chấp nhận vào trong Nước của Ngài mà thôi.

Trước khi bị các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem bắt, tại vườn Ghết-sê-ma-nê, trong đêm của lễ vượt qua (năm 32 A.D.) Đức Chúa Jêsus đã cầu xin Đức Chúa Cha lấy Lễ thật để khiến cho các tôi tớ của Ngài, tức là những người mà Đức Chúa Cha đã chọn và giao phó cho Đức Chúa Jêsus Christ, được nên thánh:

Giăng 17:17-19: Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.

Hê-bơ-rơ 10:19-23: Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Jêsus được dọn dĩ vào nơi rất thánh, bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa. Hãy cầm giữ sự làm chứng về điều trông cậy chúng ta chẳng chuyển lay, vì Đấng đã hứa cùng chúng ta là thành tín.

Chữ đường mới và sống được chép trong câu 20 trên là nói về con đường thánh, đã được chép trong sách tiên tri Ê-sai đoạn 35 câu 8, rằng: **Tại đó sẽ có một đường cái, và một lối gọi là đường thánh. Kẻ nào ô uế sẽ không được đi qua; song nó sẽ dành cho những người được chuộc. Ai đi trong đường đó, dầu khờ dại cũng không lầm lạc.** Con đường này không phải là Luật pháp văn tự, vì Luật pháp văn tự được ví như thầy giáo dặng dẫn chúng ta đến với Đấng Christ, tức là dẫn chúng ta đến với giá cứu chuộc linh hồn mình, còn đường thánh được chép đây là nói về con đường, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống (Rô-ma 8:2) dành cho những người đã được chuộc bằng huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, đi trên đó.

Trong câu 22 trên đã chép rằng: **nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa.**

Nước trong đây không nói về thứ nước hữu hình mà loài người chúng ta rờ được và sử dụng nó, nhưng nói về quyền phép của Lễ thật đã khiến cho tâm linh của người tin Chúa được tái sinh và kể từ đó, thân thể xác thịt của người đó được cai trị bởi chính tâm linh mình, là tâm linh đã nhờ quyền phép của Lễ thật và quyền phép của Đức Thánh-Linh mà được sự sống lại (*sanh lại, tái sanh*). Nhờ được cai trị bởi tâm linh đã tái sinh mà thân thể xác thịt của người tin Chúa không còn bị Luật pháp của sự tội và sự chết cai trị nữa, nghĩa là thân thể xác thịt của người đó không bị ô-ước bởi tội lỗi nữa, như Lời Chúa có chép rằng: **“Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết.”** (Rô-ma 8:2)

Hết thủy mọi người tin Chúa đều cần phải được nuôi bằng quyền phép của Lễ thật, (mà bản tiếng Việt dịch

là **sữa thiêng liêng của Đạo**, nguyên văn chép là **the sincere milk of the word** - nghĩa là: **sữa thật của Lời Chúa**, là điều không phải chính mỗi người tin Chúa tự nhận biết được, nhưng thông qua chức vụ của những người được Đức Chúa Jêsus Christ chỉ định, được Đức Thánh-Linh ban ơn cho, để rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, chứ không phải chỉ giảng về Luật pháp văn tự, cho những người tin Chúa.

1 Phi-e-rơ 2:1-10: **Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng (thuộc linh) của đạo (Lời), như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (thuộc linh), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng (thuộc linh), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Này, ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.**

Rất nhiều người tin Chúa và những người mang danh là người giảng Tin-Lành đã ngộ nhận và nhầm lẫn giữa Luật pháp văn tự và Lễ thật, vì người ta đã cho rằng, Lời Chúa đã chép đó là Lễ thật! ấy là họ suy luận Lời Chúa có chép trong sách Giăng 17:17: **Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật.**

Toàn bộ Kinh-Thánh có chép Lời Đức Chúa Trời tỏ ra qua Môi-se, hay là tỏ ra cho các đấng tiên tri và hết thảy các Lời đã được chép xuống đó, đều là Thần linh và sự sống. Nhưng những sự được gọi là Thần linh và sự sống đó đã được giấu khỏi những sự hiểu biết của loài người xác thịt, cho đến khi nào những sự được giấu đó được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật, như Đức Chúa Jêsus đã phán với môn đồ của Ngài, rằng: **“Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lễ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các ngươi. Mọi sự Cha có, đều là của ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các ngươi vậy.”** (Giăng 16:12-15)

Đức Chúa Jêsus cũng đã cầu xin với Đức Chúa Cha, sẽ tỏ cho những người đã Đức Chúa Cha chọn và giao cho Đức Chúa Jêsus Christ, được làm môn đồ Ngài, rằng: **“Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế.”** (Giăng 17:24)

Sự vinh hiển đó là sự sáng thật, là sự sống đời đời ở trong Lời Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem sứ đồ Phao-lô đã luận về ơn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho các tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ và qua các ơn đó, mà các tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ có thể hiểu được ý nghĩa mầu nhiệm, tức là Lễ thật, là sự vinh hiển mà Đức Chúa Jêsus Christ đã cầu xin Đức Chúa Cha ban cho các tội tớ của Ngài có được.

Có một số từ dưới đây cần được hiểu đúng theo ngôn ngữ của Kinh-Thánh, chứ không theo ý của người dịch, ví dụ như: không phải là **thiên liêng** mà là **thuộc linh**, không phải là **ý**, nhưng là **tâm trí**.

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: **Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lấm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trọn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời**

đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chúng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Và, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thể gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng (spiritual - *thuộc linh*) để giải bày sự thiêng liêng (spiritual - *thuộc linh*). Và, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chúng người đó coi sự ấy như là sự đồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng (spiritual - *thuộc linh*). Nhưng người có tánh thiêng liêng (spiritual - *thuộc linh*) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý (the mind - *tâm trí*) của Đấng Christ.

Danh của Đức Chúa Jêsus Christ được gọi là **Lời Đức Chúa Trời** (Khải huyền 19:13).

Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt - No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.** (Giăng 6:44).

Điều này có nghĩa là, nếu không phải bởi Đức Chúa Cha đã chọn và khiến cho người đó được hiểu Lời của Ngài, thì chẳng ai có thể tự hiểu được. Chữ **Ta** đã chép trong câu 44 trên là nói về **Lời của Đức Chúa Trời**, chứ không nói về việc người ta có thể đến gặp Chúa Jêsus, khi Ngài đang thi hành chức vụ trong thân thể xác thịt như loài người chúng ta.

Lễ thật còn được gọi là **Luật pháp của Thánh-Linh sự sống**, nghĩa Luật pháp hằng còn đến muôn đời, là Luật pháp cai trị trong Nước Đức Chúa Trời, trong khi Luật pháp văn tự không có giá trị trong thiên đàng, vì là Luật pháp đó chỉ dành cho thân thể xác thịt của loài người, là loài được tạo nên bằng bụi đất mà thôi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng mưu luận, khi Ngài ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se, thì trong Luật pháp đó có giấu Lễ thật, cũng như trong các loại trái cây đều ẩn chứa các chất dinh dưỡng, mà loài người gọi là các chất Vitamine cùng các chất khoáng như sắt, đồng, kẽm..., nhưng người ta không thể thấy được các chất ấy cho đến khi trí tuệ của loài người phát triển, phân biệt được và công bố ra, thì người ta mới hiểu tác dụng của các loại trái cây có khác nhau. Cũng một lẽ ấy, trong hạt lúa có chứa gạo và trong gạo đó có chứa tinh bột và đường. Nhưng từ ban đầu, loài người đã không nhận biết được các chất ấy cùng tác dụng của nó cho đến khi người ta biết cách dùng chúng để tạo thành lương thực nuôi sống thân thể mình.

Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài về Lễ thật này rằng: **Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lễ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến.**

Toàn bộ những Lời của Đức Chúa Trời và của Đức Chúa Jêsus Christ đều thuộc về thần linh và sự sống, nghĩa là có Lễ thật, nhưng người ta không thể nhìn thấy và không thể tự giải nghĩa được, cho đến khi Thần Lễ thật tỏ ra những sự vốn có trong Lời của Đức Chúa Trời, là các Lời mà người ta đã nhìn thấy và đọc theo văn tự và hiểu theo cách của văn tự, nhưng những người chưa được vào trong Nước Đức Chúa Trời sẽ không thể hiểu được và không thể áp dụng cho xác thịt được.

Đức Chúa Jêsus đã phán cho những người Giu-đa (đã tin Ngài) biết rằng, để có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời theo Lễ thật, thì họ phải là môn đồ của Ngài.

Giăng 8:31-32: Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta; các người sẽ biết lễ thật, và lễ thật sẽ buông tha các người.

Bản King James version chép: ³¹Then ^{G3767}said ^{G3004}Jesus ^{G2424}to those ^{G3588}Jews ^{G2453}which ^{G3588}believed ^{G4100}on him, ^{G1437}If ^{G1437}ye continue ^{G3306}in my word ^{G3056}, then are ye my disciples ^{G3101}indeed ^{G230}; ³²And ye shall know ^{G1097}the truth ^{G225}, and the truth ^{G225}shall make ^{G1659}you free ^{G1659}.

Có nghĩa là: **Bấy giờ Đức Chúa Jêsus phán với những người Giu-đa đã tin Ngài rằng, Nếu các người bền lòng nghe theo Lời của Ta, thì các người sẽ thật là môn đồ của ta, và các người sẽ biết Lễ thật, và Lễ thật sẽ**

khiến các người được giải phóng.

Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán đó là nguyên tắc, vì Ngài đến thế gian này là để làm chứng cho Lẽ thật, tức là Ngài làm chứng về công việc của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, vì Đức Thánh-Linh tức là Lẽ thật, Ngài là Thần của Đức Giê-hô-Va và chính Ngài là Đấng đã tạo nên muôn vật, trong đó có loài người, là loài mà Ngài đã tạo nên để từ loài người này mà Ngài tìm một dòng dõi thánh, theo sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật (tức là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống).

Tự mỗi người trong loài người phải chọn cho mình, hoặc là được sự sống lại và sự sống đời đời, hoặc là sự chết đời đời nơi hoả ngục. Tự mỗi người tin Chúa, tức là những người muốn linh hồn mình được cứu chuộc khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, mà được sự sống lại và sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời nơi thiên đàng, thì phải trả giá cho sự được hưởng giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Đức Giê-hô-Va đã phán với hết thảy dân Y-sơ-ra-ên rằng:

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, yêu mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (tôn trọng, trung thành với) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Bản King James version chép: ¹⁹ I call ^{H5749} heaven ^{H8064} and earth ^{H776} to record ^{H5749} this day ^{H3117} against you, that I have set ^{H5414} before ^{H6440} you life ^{H2416} and death ^{H4194}, blessing ^{H1293} and cursing ^{H7045}: therefore choose ^{H977} life ^{H2416}, that both thou and thy seed ^{H2233} may live ^{H2421}: ²⁰ That thou mayest love ^{H157} the LORD ^{H3068} thy God ^{H430}, and that thou mayest obey ^{H8085} his voice ^{H6963}, and that thou mayest cleave ^{H1692} unto him: for he is thy life ^{H2416}, and the length ^{H753} of thy days ^{H3117}: that thou mayest dwell ^{H3427} in the land ^{H127} which ^{H834} the LORD ^{H3068} sware ^{H7650} unto thy fathers ^{H1}, to Abraham ^{H85}, to Isaac ^{H3327}, and to Jacob ^{H3290}, to give ^{H5414} them.

Có nghĩa là: Ngày nay ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng, Ta đã đặt trước mặt các người sự sống và sự chết, sự phước hạnh và sự rửa sả: vậy, hãy chọn sự sống hầu cho người và dòng dõi người được sống, yêu mến Giê-hô-Va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán của Ngài, hầu cho người tôn trọng (trung thành với) Ngài, vì Ngài là sự sống của người và là những ngày của đời người, hầu cho người được sống trong đất mà Đức Giê-hô-Va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp.

Từ trên trời cao, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán xuống cho toàn thể dân Y-sơ-ra-ên cũng như với hết thảy những người không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng đã cùng với dân Y-sơ-ra-ên, theo Môi-se và A-rôn rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô, đang có mặt tại đồng vắng Si-nai, đối diện với núi Si-nai, được nghe cách đầy đủ về các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài. Đức Giê-hô-Va có tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết rõ rằng, Ngài đã bắt các thế lực trên trời, là nơi mà Đức Giê-hô-Va đã quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài và cũng là nơi mà trước khi loài người được tạo nên đất này, Thần của Đức Giê-hô-Va đã tạo nên các vì sáng trong khoảng không, cùng ban cho các vì sáng đó quyền được soi sự sáng mình có xuống trên đất này, cùng phân chia các dân trên đất này cho các vì sáng đó. Đức Giê-hô-Va cũng bắt đất, là nơi mà Đức Giê-hô-Va đã lấy bụi trên đất gom lại, để nắn nên thân thể xác thịt cho loài người và cũng là nơi mà Đức Giê-hô-Va đã bắt biển phải nhường chỗ cho đất, phải làm chứng về việc Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, mà trong Luật pháp đó có luật của sự sống và luật của sự chết, luật của sự phước hạnh và luật của sự rửa sả. Mạng lệnh này có giá trị rằng, một khi các thế lực của trời và của đất vẫn còn, thì Luật pháp mà Đức Giê-hô-Va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó vẫn còn hiệu lực đối với những người sống ở trên đất này.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên: **hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, yêu mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (tôn trọng, trung thành với) Ngài;** Điều này rất quan trọng, (nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không để ý đến), vì đang khi dân Y-sơ-ra-ên tiếp nhận các mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va, thì hết thảy dân Y-sơ-ra-ên (trong xác thịt) vẫn đang sống và đứng ở trước mặt Đức Giê-hô-Va!

Chữ **sự sống - life** ^{H2416} mà Đức Giê-hô-Va đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên **hãy chọn** lấy, được chép trong câu 19 trên, đó là chữ **חַי** - **chay**, số 2416 ra từ chữ **חַיִּה** - **chayah**, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sống, đang sống, sự sống thành công, sự sống mạnh mẽ, sự sống thịnh vượng, sự sống được phục hồi từ sự chết, sự sống lại, sự sống đời đời.**

Khi chúng ta tiếp nhận bất kỳ một mạng lệnh nào từ Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải suy gẫm thật cẩn thận, cách đầy đủ, không được phép bỏ qua một chấm hay là một nét trong mạng lệnh của Ngài. Chúng ta phải cầu hỏi ý Chúa cho được hiểu biết cách trọn vẹn và làm theo, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Khôn ngoan và Mưu luận, nên các mạng lệnh mà Ngài đã phán ra, là để cho loài người có nơi trồng cấy, được phục hồi sự sống của tâm linh, hầu cho sự sống của xác thịt cũng nhờ đó mà được phục hồi, được chữa lành.

Dân Y-sơ-ra-ên đã không biết rằng, Đức Giê-Hô-Va đã phán với tâm linh của họ, vì sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là dành cho tâm linh loài người, được gọi là A-đam, là loài được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời, chứ không phải chỉ phán với dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt bằng bụi đất.

Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho Môi-se và cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng: **Nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta.** Điều này không dành cho xác thịt của loài người hay chết, nhưng cho một dân thuộc về Đức Chúa Trời hằng sống.

Cho đến tận ngày nay, hầu như trong cuộc sống thường ngày, mọi người tin Chúa đều quên sự sống của tâm linh mình và người ta chỉ nhớ đến tâm linh mình khi họ đến nhóm thờ phượng Chúa và nếu như tại nơi đó người đứng giảng không nói đến sự sống lại của tâm linh cùng trách nhiệm của người tin Chúa, là phải thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng lễ thật, thì người ta cũng quên luôn.

Trong mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Ngài đã phán rằng: **Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (perpetually, uniformly, and on every occasion) to the very close and consummation of the age.**

Có nghĩa là: *Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và này, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người, cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.*

Nếu người ta làm công việc nhuộm vải, mạ kim loại, hay là sơn phủ bề mặt của vật thể nào đó cần được bảo vệ, thì người ta chỉ làm công việc đó một lần là xong, nhưng đối với sự báp-tem người tin Chúa vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, thì công việc này phải được làm trọn cuộc đời của người tin Chúa, nghĩa là người giữ chức vụ được Đức Chúa Jêsus Christ giao cho, thì hễ người đó còn sống, thì môi miệng của người đó vẫn còn phải thi hành phép báp-tem này cho những người tin Chúa, mà mình được giao phó cho để chăm sóc. Vì phép báp-tem này không thể làm bằng tay của thân thể xác thịt, nhưng bằng các lời được công bố trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và quyền phép của Đức Thánh-Linh. Phép báp-tem bằng nước là phải nhúng chìm hoàn toàn người chịu báp-tem đó vào trong nước, còn phép báp-tem thuộc linh này thì người tin Chúa phải được nhúng chìm hoàn toàn vào trong quyền phép của Lời hằng sống của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và để có thể làm được công việc này, thì người thi hành phép báp-tem này phải ở trong quyền phép của Đức Thánh-Linh (Thánh-Linh của Đấng Christ), là Đấng sẽ cùng làm việc với người ấy, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán và như Lời Chúa đã có chép:

Ma-thi-ơ 28:20: Và này, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Mác 16:15-20: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được rồi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.

Hết thấy mọi người tin Chúa đều phải được báp-tem vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài phải làm, vì dòng dõi thánh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã và đang tìm đó, chỉ có một tiêu chuẩn duy nhất, đó là phải giống như hình bóng Con một của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Rô-ma 8:28-30: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những

kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Như vậy, chúng ta đã biết tiêu chuẩn mà mọi người tin Chúa phải đạt tới, đó là chúng ta phải trở nên giống như Đấng Christ, nghĩa là mọi người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời để được giống như Lời Đức Chúa Trời đã chép về chúng ta vậy.

Thi-Thiên 40:7-8: **Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.**

Hê-bơ-rơ 10:1-23: **Vả, luật pháp chỉ là bóng của sự tốt lành ngày sau, không có hình thật của các vật, nên không bao giờ cất tế lễ mỗi năm hằng dâng như vậy, mà khiến kẻ đến gần Đức Chúa Trời trở nên trọn lành được. Nếu được, thì những kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn biết tội nữa, nhân đó, há chẳng thôi dâng tế lễ hay sao? Trái lại, những tế lễ đó chẳng qua là mỗi năm nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được. Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, Nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến-Trong sách có chép về tôi-Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Trước đã nói: Chúa chẳng muốn, chẳng nhậm những hy sinh, lễ vật, của lễ thiêu, của lễ chuộc tội, đó là theo luật pháp dạy; sau lại nói: Đây này, tôi đến để làm theo ý muốn Chúa. Vậy thì, Chúa đã bỏ điều trước, đặt lập điều sau. Ấy là theo ý muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ một lần đủ cả. Phàm thầy tế lễ mỗi ngày đứng hầu việc và nâng dâng của lễ đồng một thức, là của lễ không bao giờ cất tội lỗi được, còn như Đấng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời, từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy. Vì nhờ dâng chỉ một của tế lễ, Ngài làm cho những kẻ nên thánh được trọn vẹn đời đời. Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta như vậy; vì đã phán rằng: Chúa phán: Này là giao ước ta lập với chúng nó Sau những ngày đó, Ta sẽ để luật pháp ta vào lòng chúng nó và ghi tạc nơi trí khôn, Lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội lỗi gian ác của chúng nó nữa. Bởi lẽ có sự tha thứ thì không cần dâng của lễ vì tội lỗi nữa. Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Jêsus được dọn dĩ vào nơi rất thánh, bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong, mà đến gần Chúa. Hãy cầm giữ sự làm chứng về điều trông cậy chúng ta chẳng chuyển lay, vì Đấng đã hứa cùng chúng ta là thành tín.**

Đức Chúa Trời là Thành Tín, Ngài luôn giữ điều Ngài đã hứa, nhưng đối với người tin Chúa thì không có sự lựa chọn nào khác, ngoài việc: phải tận dụng thì giờ, vì người ta không thể biết được khi nào thì linh hồn người ta sẽ bị đòi lại, hoặc khi nào thì Đức Thánh-Linh sẽ cất Hội-Thánh của Ngài về thiên đàng.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán nhiều lần, qua các tiên tri của Ngài, về việc người ta phải hết lòng trở lại với Ngài, hầu cho được nhận lấy Thần của Đức Giê-Hô-Va, để nhờ Thần của Đức Giê-Hô-Va mà người ta được biết Lời của Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 1:20-33: **Sự khôn ngoan hô lên ngoài đường, cất tiếng dội ra nơi phố chợ; Khôn ngoan kêu la ở đầu đường dõn dục ồn ào; Tại cửa thành, và nội trong thành người phán lời mình ra, mà rằng: Hỡi kẻ ngu dốt, các người sẽ mến sự ngu dại cho đến bao giờ? Kẻ nhạo báng sẽ ưa sự nhạo báng, và kẻ dại dột sẽ ghét sự tri thức cho đến chừng nào? Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, Ta sẽ đổ thần linh Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của Ta. Bởi vì Ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chú ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy Ta, không chịu lời quả trách của Ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, Ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt Ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng Ta, nhưng Ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm Ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy của Ta, và chê bai các lời quả trách của Ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ dại dột sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe Ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được**

bình tịnh, không sợ tai họa nào.

Để được trở giống như Đấng Christ, người tin Chúa phải gánh lấy ách của Đức Chúa Jêsus Christ và học theo Ngài, mà công việc đầu tiên mọi người tin Chúa phải học theo Đức Chúa Jêsus Christ, đó là vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se, như Chúa Jêsus đã phán:

Ma-thi-ơ 11:28-30: *Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các người sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.*

Giăng 15:9-11: *Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.*

Để được báp-tem vào trong Danh của Đức Thánh-Linh, không phải mọi người nói rằng, tôi muốn được báp-tem vào trong Danh của Đức Thánh-Linh, thì người ấy sẽ được báp-tem vào trong Danh của Đức Thánh-Linh! vì không phải các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ có thể tự mình làm được công việc này, cũng như nhà nông không thể khiến cho các hạt giống nảy mầm được, dù nhà nông có thể làm được công việc gieo các hạt giống trong ruộng mình. Chỉ có Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên các hạt giống và ban sự sống cho chúng, mới có quyền khiến cho các hạt giống do Ngài tạo nên nảy mầm, phát triển và sanh bông trái theo ý Ngài, hoặc Ngài có thể khiến chúng không nảy mầm tùy theo sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài. Cũng một lẽ ấy, các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ có thể làm được công việc của người gieo giống Nước Thiên đàng, nhưng không có một tội tở nào của Đức Chúa Jêsus Christ có thể ban Thánh-Linh của Đấng Christ cho bất cứ người nào, vì chỉ có Đức Chúa Jêsus Christ có toàn quyền làm công việc này, như Kinh-Thánh đã chép lời của Giăng báp-tít, làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ:

Ma-thi-ơ 3:11-12: *Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp-tem cho các người ăn năn; song Đấng đến sau ta có quyền phép hơn ta, ta không đáng xách giày Ngài. Ấy là Đấng sẽ làm phép báp-tem cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. Tay Ngài cầm nia mà dè thật sạch sân lúa mình và Ngài sẽ chứa lúa vào kho, còn rơm rạ thì đốt trong lửa chẳng hề tắt.*

Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng đã đổ huyết Ngài ra để chuộc tâm linh chúng ta lại cho Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và như vậy, mọi người tin Chúa đều thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ và chỉ có những người nào được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha, thì linh hồn người đó mới được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh. Sự ban cho Đức Thánh-Linh cũng như sự báp-tem bằng Đức Thánh-Linh vậy, do chính Đức Chúa Jêsus Christ làm công việc này, *trên những người đã được các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ thi hành công việc báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh*, là công việc được thi hành qua sự giảng dạy về Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, tức là sự trang bị cho tâm linh, cũng như cho tâm trí của người tin Chúa, có sự hiểu biết đúng về Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, trong suốt thời gian người tin Chúa còn sống trong thân thể xác thịt của người ấy ở trên đất này.

Sự ban cho Đức Thánh-Linh không có nghĩa là người tin Chúa sẽ sở hữu Đức Thánh-Linh, nhưng là người ấy sẽ nhận được những sự ban cho các ơn của Đức Thánh-Linh, như Lời Chúa có chép:

1 Cô-rinh-tô 12:1-11: *Hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết về các sự ban cho thiêng liêng (thuộc linh). Anh em biết khi mình còn là người ngoại đạo, bị khuyên dỗ hướng về các thần tượng cảm, tùy ý người ta dẫn dụ mình. Bởi đó, tôi tỏ cùng anh em, chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyên rủa! Nếu không cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức Chúa Jêsus là Chúa! Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người. Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung. Vả, người nầy nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. Bởi một Đức Thánh Linh, cho người nầy được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được*

thông giải các thứ tiếng ấy. Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người.

Khi các tông đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, trong đó có sự thi hành phép báp-tem những người tin Chúa (trong Hội-Thánh) vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh, thì Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ cùng làm việc với tông đồ của Ngài.

Vì chúng ta đã được Đức Chúa Jê-sus Christ phán dạy về việc gánh lấy ách của Ngài và học theo Ngài, nên chúng ta cũng phải làm như Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm, đó là trước khi Đức Chúa Jê-sus chịu báp-tem bởi Giăng báp-tít tại sông Giô-đanh, Ngài đã vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha.

Như vậy, hết thảy mọi người tin Chúa phải vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se. Vì dân Y-sơ-ra-ên là một dân hình bóng cho tuyển dân thật của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì trong thực tế, trong xác thịt, dân Y-sơ-ra-ên chưa xứng đáng với danh Y-sơ-ra-ên (theo ý nghĩa của lễ thật trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ), như sứ đồ Phao-lô đã luận về người Giu-đa vậy.

Rô-ma 2:28-29: Vì người nào chỉ bề ngoài là người Giu-đa, thì không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép cắt bì; nhưng bề trong là người Giu-đa mới là người Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm theo cách thiêng liêng (*thuộc linh*), không theo chữ nghĩa, mới là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như vậy được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa Jê-sus phán gì về một người Y-sơ-ra-ên thật.

Giăng 1:43-51: Qua ngày sau, Đức Chúa Jê-sus muốn qua xứ Ga-li-lê, tìm Phi-líp, mà phán rằng: **Hãy theo ta. Vả, Phi-líp là người Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-e-rơ. Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, nói với người rằng: Chúng ta đã gặp Đấng mà Môi-se có chép trong luật pháp, và các đấng tiên tri cũng có nói đến; ấy là Đức Chúa Jê-sus ở Na-xa-rét, con của Giô-sép. Na-tha-na-ên nói rằng: Há có vật gì tốt ra từ Na-xa-rét được sao? Phi-líp nói: Hãy đến xem. Đức Chúa Jê-sus thấy Na-tha-na-ên đến cùng mình, bèn phán về người rằng: Này, một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều dối trá chi hết. Na-tha-na-ên thưa rằng: Bởi đâu thầy biết tôi? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Trước khi Phi-líp gọi người, ta đã thấy người lúc ở dưới cây vả. Na-tha-na-ên lại nói: Lạy thầy, thầy là Con Đức Chúa Trời, thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên! Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Vì ta đã phán cùng người rằng ta thấy người dưới cây vả, thì người tin; người sẽ thấy việc lớn hơn điều đó! Ngài lại phán: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, các người sẽ thấy trời mở ra, và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con người.**

Tên của Na-tha-na-ên trong tiếng Hy-lạp (Greek) là chữ Ναθαναήλ - Nathanael, số 3482 và chữ này ra từ gốc, là chữ נְתַנְיָאֵל - Nethane, số 5417, ra từ chữ נָתַן - nathan, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *quyền năng, sức mạnh, được chấp nhận, được tỏ ra, được chọn lựa, được biệt riêng, được uỷ nhiệm, được giao phó cho, đã được ban cho bởi Đức Chúa Trời.*

Đức Chúa Jê-sus biết rõ những người đã được Đức Chúa Cha giao cho Ngài và đối với Na-tha-na-ên, Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng: **Này, một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều dối trá chi hết.**

Đức Chúa Jê-sus không nói điều chi tự mình, nhưng Ngài mọi điều Ngài đã nghe Đức Chúa Cha nói, như vậy, Chúa Jê-sus đã chứng nhận Na-tha-na-ên là người Y-sơ-ra-ên thật, theo ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên, tức là *“người được tạo nên giống như Đấng đã tạo nên mình, người có quyền phép của con vua, người sẽ được cai trị như vua”*, đó là ý nghĩa của chữ יִשְׂרָאֵל - Yisra'el, số 3478 của tiếng Hê-bơ-rơ, là tên mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đổi cho Gia-cốp, đã được chép trong sách Sáng thế ký 32:28.

Hết phần 2-Bài 274.